IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 71r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

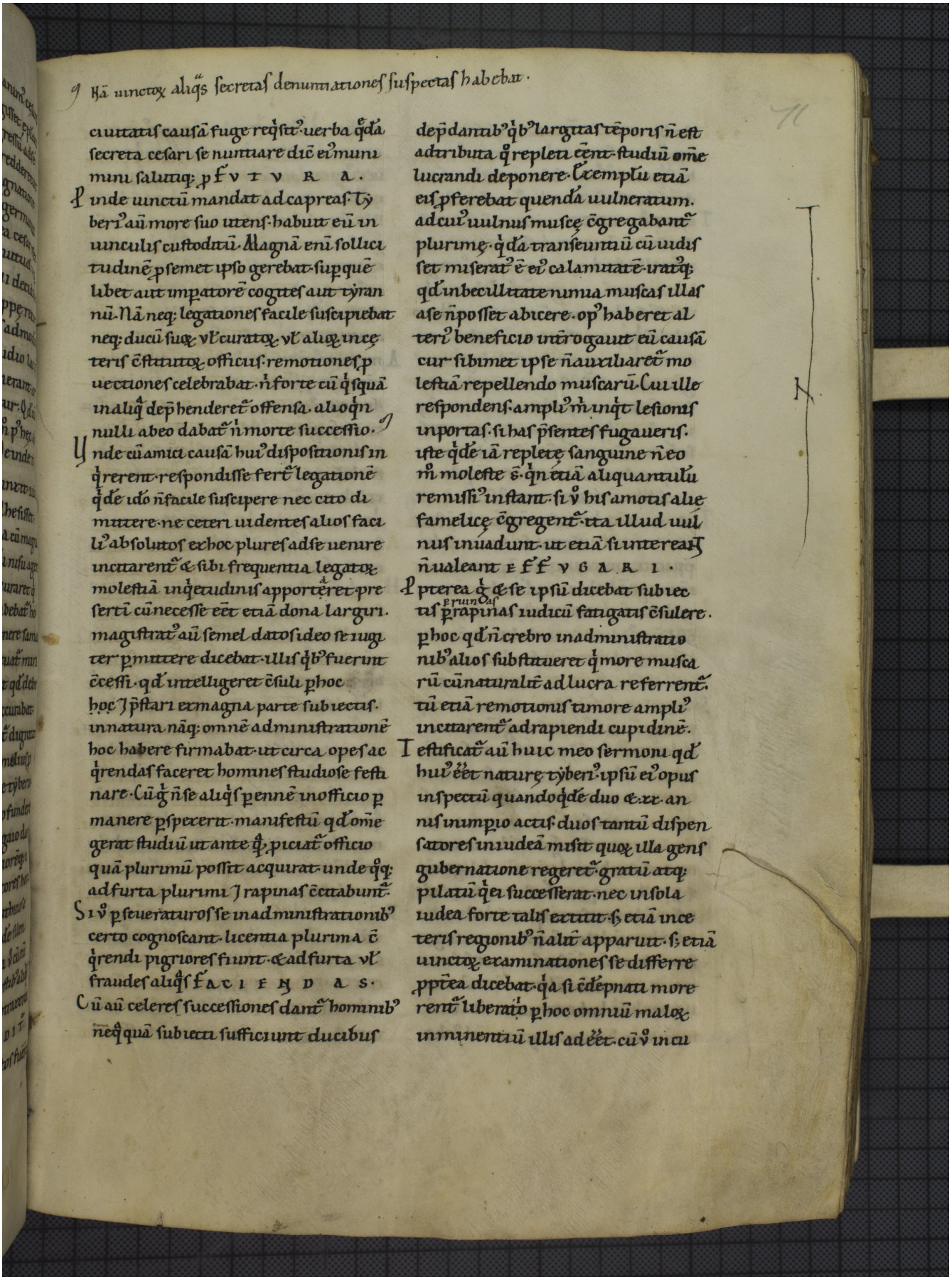

Nā uinctoꝝ aliq̄s secretas denuntiationes suspectas habebat.

ciuitatis causā fuge requisitꝰ. uerba q̄dā secreta cesari se nuntiare dic̄ eiꝰ muni mini salutiq; pfvtvra.

Inde uinctū mandat ad capreas. Tyberiꝰ aū more suo utens. habuit eū in uinculis custoditū. Magnā enī sollicitudinē p semet ipso gerebat. sup quē libet aut imp̄atorē cogites aut tyrannū. Nā neq; legationes facile suscipiebat neq; ducū suoꝝ vl curatoꝝ vl aliꝝ inceteris c̄stitutoꝝ officiis. remotiones p uectiones celebrabat. n̄ forte cū q̄squā in aliq̄ dep̄henderet offensa. alioq̄n nulli abeo dabat n̄ morte successio.

Unde cū amici causā huiꝰ dispositionis inq̄rerent. respondisse fert legationē q̄dē ido n̄ facile suscipere nec cito dimittere. ne ceteri uidentes alios facilꝰ absolutos ex hoc plures ad se uenire incitarent & sibi frequentia legatoꝝ molestiā inq̄etudinis apportaret. presertī cū necesse eēt etiā dona largiri. magistratꝰ aū semel datos ideo se iugiter p̄mittere dicebat. illis q̄bꝰ fuerint c̄cessi. qd̄ intelligeret c̄suli p hoc hoc J p̄stari ex magna parte subiectis. in natura nāq; omnē administrationē hoc habere firmabat. ut circa opes acq̄rendas faceret homines studiose festinare. Cū g̃ n̄ se aliq̄s p ennē in officio p manere p̄spexerit. manifestū qd̄ omē gerat studiū ut ante q̄ p̄iciat officio quā plurimū possit acquirat. unde q̄q; ad furta plurimi J rapinas c̄citabunt.

Si vo p̄seueraturos se in administrationibꝰ certo cognoscant. licentia plurima c̄q̄rendi pigriores fiunt. & ad furta vl fraudes aliq̄s facienda s.

Cū aū celeres successiones dant hominibꝰ neq̄ quā subiecti sufficiunt ducibus dep̄dantibꝰ q̄bꝰ largitas tēporis n̄ est adtributa q̄ repleti eēnt. studiū omē lucrandi deponere. Exemplū etiā eis p̄ferebat quendā uulneratum. ad cuiꝰ uulnus muscę c̄gregabant plurimę. q̄dā transeuntiū cū uidisset miseratꝰ ē eiꝰ calamitatē. iratꝰq; qd̄ in becillitate nimia muscas illas a se n̄ posset abicere. opꝰ haberet alteriꝰ beneficio intrōgauit eū causā cur sibimet ipse n̄ auxiliaret molestiā repellendo muscarū. Cui ille respondens. ampliꝰ m̄ inq̄t lesionis inportas. si has p̄sentes fugaueris. iste q̄dē iā repletę sanguine n̄ eo m̄o moleste s̄. q̄n etiā aliquantulū remissiꝰ instant. si vo his amotis alie famelicę c̄gregent. ita illud uulnus inuadunt. ut etiā si interea n̄ ualeant effvgari.

Pterea g̃ & se ipsū dicebat subiectis p̄ruinas p̄rapinas iudicū fatigatis c̄sulere. p hoc qd̄ n̄ crebro in administrationibꝰ alios substitueret q̄ more muscarū cū naturalit̄ ad lucra referrent. tū etiā remotionis timore ampliꝰ incitarent ad rapiendi cupidinē.

Testificat aū huic meo sermoni qd̄ huiꝰ eēt naturę tyberiꝰ. ipsū eiꝰ opus inspectū quandoq̄dē duo & .xx. annis in imp̄io actis. duos tantū dispensatores in iudeā misit quoꝝ illa gens gubernatione regeret. gratū atq; pilatū q̄ei successerat. nec in sola iudea forte talis extitit. s; etiā inceteris regionibꝰ n̄ alit̄ apparuit. s; etiā uinctoꝝ examinationes se differre p̄p̄tea dicebat. q̄a si c̄dep̄nati morerent liberatio p hoc omniū maloꝝ imminentiū illis ad eēt. cū vo in cu